

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО

Жихоренко М.О., студентка,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

Розвиток ринкових відносин в Україні зумовив зростання потреби в обліковій інформації, необхідній для управління підприємством. Важливе місце в системі управління ланками економіки – підприємством та їх підрозділами займає бухгалтерський облік і аналіз господарської діяльності.

Процес ведення бухгалтерського та управлінського обліків на підприємстві представляє собою сукупність інформаційних і контрольно-організаційних операцій.

Оскільки об'єктом управлінського обліку є витрати підприємства, то дотримання вимоги щодо повноти інформації означає наявність вичерпних відомостей про витрати, які пов'язані з виготовленням та реалізацією продукції. Від правильно прийнятих рішень залежить коректність обліку, калькулювання і аналізу собівартості готової продукції [1].

Виробничі витрати – вартісне вираження сукупності всіх явно спожитих ресурсів, які необхідні для виробництва продукції (робіт, послуг).

Облік виробничих витрат є найважливішою ланкою обліку на підприємстві. Управління підприємством у цілому та за функціями управління неможливе без отримання достатньої, достовірної, облікової та оперативної інформації. Тому, основними завданнями організації обліку витрат виробництва є:

- визначення складу та розмежування виробничих витрат за їх економічним змістом, місцем виникнення (центрами відповідальності), елементами, статтями обліку, суміжними періодами та іншими ознаками, передбаченими відповідними стандартами управлінського обліку;

- своєчасне та повне відображення виготовленої продукції, наданих робіт чи послуг за їх кількістю та якістю в

* Науковий керівник – Рижикова Н.І., д.е.н., доцент

розрізі окремих об'єктів обліку, центрів відповідальності та суміжних періодів;

- встановлення фактичного рівня собівартості одиниці продукції (робіт, послуг) відповідно до затверджених положень та порівняння його з нормативним, розрахунковим (прогнозним, кошторисним) та рівнем ринкових цін;

- формування відповідної інформації про обсяг витрат та виготовленої продукції (робіт, послуг) у передбаченій системі документів, облікових реєстрів та звітності [2].

Основні принципи управління витратами вироблені практикою і зводяться до:

- недопущення понаднормових витрат;
- системний підхід до управління витратами;
- єдність методів, які практикуються на різних рівнях управління витратами;

- управління витратами по всіх стадіях життєвого циклу виробу – від створення до реалізації;

- удосконалення інформаційного забезпечення про рівень витрат;

- підвищення зацікавленості виробничих підрозділів підприємства до зниження витрат тощо.

Проблеми організації обліку витрат підприємства є дуже широкими і впродовж багатьох років викликають інтерес у вчених-економістів із урахуванням розмірів і форм власності підприємств, видів економічної діяльності, системи оподаткування, організаційно-правових форм тощо.

Основною є проблема забезпечення максимальної оперативності та достатньої аналітичності вихідної інформації про витрати підприємства. Інформація потрібна індивідуальному споживачу в певну мить для вирішення конкретного управлінського завдання. Якщо необхідну інформацію суттєво затримують або не надають взагалі, то виникають значні суттєві труднощі як для самого підприємства (воно втрачає позитивний імідж, зазнає фінансових втрат), так і для його клієнтів, партнерів, державних органів (зростають ризики неплатежів, недооцінки ситуації на ринку) [3].

Іншою проблемою організації обліку витрат підприємства є проблема створення єдиної інформаційної загальнодержавної

(міжгалузевої) бази норм і нормативів для обліку та контролю за витратами підприємства. Така інформаційна база вкрай необхідна Україні, тому, що в нашій державі вагома частка списаних на витрати виробництва матеріальних цінностей розкладається чи використовується на виробництво тіньової продукції, яку підприємство не обліковує і за яку не платить ніяких податків, зборів, платежів.

Якщо вдасться створити в Україні єдину інформаційну загальнодержавну (міжгалузеву) базу норм і нормативів, то на її основі можна буде розробити галузеві й відомчі норми та нормативи [4].

Ще однією важливою проблемою організації обліку витрат на підприємстві є встановлення оптимального співвідношення обсягів автоматизованих і неавтоматизованих обліково-контрольних робіт та визначення їхньої ролі у скороченні необґрунтованих витрат підприємства.

Проблеми організації обліку витрат на виробництво не є вичерпними й потребують доповнень, змін, уточнень та конкретизації.

Удосконалення системи управління витратами націлене на постійний пошук і виявлення резервів економії ресурсів, нормування їх витрат, планування, облік та аналіз витрат за їх видами, стимулювання ресурсозбереження і зниження витрат з метою підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства.

Література.

1. Мачулка О. Облік та аналіз витрат: управлінський аспект / О. Мачулка // Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – №10. – С. 30-34.

2. Моссаковський А. Концепція побудови управління витратами в сільськогосподарських підприємствах / А. Моссаковський // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – №6. – С. 32-42.

3. Дерій В. Проблеми обліку витрат і доходів підприємства та перспективи їх вирішення в Україні / В. Дерій // Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – №4. – С. 7-11.

4. Белоусова І. Проблеми обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції в промисловості / І. Білоусова, М. Чумаченко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – №4. – С. 3 – 10.

5. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік у схемах і таблицях: [навч. посіб.] в 2-х ч., Ч. 2. / Т.Г. Маренич. – Харків: Міськдрук, 2011. – 190 с.

АУДИТ ЗАРЕЄСТРОВАНОВОГО КАПІТАЛУ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Іваній Я.І., студентка,
Сумський національний аграрний університет*

Аудит зареєстрованого капіталу є складовою компонентою аудиту фінансової звітності, оскільки інформація про даний вид власного капіталу узагальнюється в формі 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» та формі 4 «Звіт про власний капітал».

Аудиторське дослідження повинно базуватися на врахуванні діючих норм Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» та Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг (видання 2016 – 2017 років).

Аудитор повинен спланувати і провести аудиторську перевірку таким чином, щоб отримати обґрунтовану впевненість у тому, що фінансова звітність (в т. ч. форма 1 та форма 4) у цілому не містить суттєвого викривлення внаслідок шахрайства чи помилки, надаючи в такий спосіб аудитору можливість висловити думку, чи складена фінансова звітність у всіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансового звітування; надати звіт про фінансову звітність і повідомити інформацію, як цього вимагають МСА, відповідно до результатів, отриманих аудитором [2].

В процесі незалежного дослідження аудитор повинен застосувати комплекс методів дослідження та аудиторських процедур, які забезпечать отримання достовірних та прийнятних

* Науковий керівник – Назаренко І.М., д.е.н., професор